

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 6445

гр. София, 31.10.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 14.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2970** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл.250 ГПК.

Административен съд – София - град, III отделение, 7-ми състав е бил сезиран с жалба срещу Ревизионен акт № Р-22002218000872-019-001/10.08.2018г., издаден от органите на ТД на НАП- С., в частта, в която е потвърден с Решение № 1966/17.12.2018г. на Директора на Дирекция“ Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С.. Жалба съдържа искане за отмяна на РА в частта на непризнатото на жалбоподателя право на данъчен кредит по фактура № [ЕГН]/30.11.2010г. издадена от [фирма] в размер на 193 650, 80 лв..

С решение № 5126 от 22.07.2019г., постановено по адм. дело № 2970 по описа на АССГ за 2019г., съдът е ОТМЕНИЛ Ревизионен акт № Р-22002218000872-019-001/10.08.2018г., в частта му, в която е изменен в оспорената част на установените задължения по ЗДДС за данъчен период м. 11.2010 г., като вместо определения резултат ДДС за възстановяване в размер на 3 992,20 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 4 392,20 лв. с Решение № 1966/17.12.2018г. на Директора на Дирекция“ Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. и е ОСЪДИЛ Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централното управление на НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Д. К. М. разноски в размер на 5 780 лева.

Със същото решение съдът не се е произнесъл по цялото искане , направено в жалбата на [фирма], а именно по отношение на отказаното с оспорения РА право на данъчен

кредит по фактура № [ЕГН]/30.11.2010г. издадена от [фирма] в размер на 193 650, 80 лв.

Производството по реда на чл. 176 АПК предвижда процедура по почин на съда или по искане на страните да бъде постановено допълнително решение, когато съдът не се е произнесъл по цялото искане. В случая искането направено с жалбата е доста неясно, като със същата се иска отмяна на Ревизионен акт № Р-22002218000872-019-001/10.08.2018г., в частта му, в която е потвърден с Решение № № 1966/17.12.2018г. на Директора на Дирекция“ Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С.. В мотивите на решението си съдът е посочил, че оспорения РА следва да се отмени в частта му за данъчен период м.11.2010 година, потвърдена с решението на Директора на Дирекция „ОДОП“ като незаконосъобразен, като е изложил подробни мотиви за незаконосъобразност на РА, които с оглед спорния период безспорно касаят и частта му, в която на жалбоподателя [фирма] е отказано право на данъчен кредит по фактура № [ЕГН]/30.11.2010г. издадена от [фирма] в размер на 193 650, 80 лв. за периода м.11.2010г., по която съдът не се е произнесъл в изрично мотивите респ. в диспозитива си.

Горното означава, че жалбата срещу обжалваният РА се явява основателна в частта му за определените на дружеството- жалбоподател задължения за м.11.2010г. изобщо, както е приел и в решението си съда, в т.ч. и по отношение на отказаното на жалбоподателя право на данъчен кредит по фактура № [ЕГН]/30.11.2010г. издадена от [фирма].

Съобразно изложеното, Административен съд – София – град, III отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ДОПЪЛВА решение № 5126 от 22.07.2019г., постановено по адм. дело № 2970 по описа на АССГ за 2019г., като в диспозитива на същото, след „ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22002218000872-019-001/10.08.2018г., в частта му, в която е изменен в оспорената част на установените задължения по ЗДДС за данъчен период м. 11.2010 г., като вместо определения резултат ДДС за възстановяване в размер на 3 992,20 лв. определям на ДДС за възстановяване в размер на 4 392,20 лв. с Решение № 1966/17.12.2018г. на Директора на Дирекция“ Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С.“ се запише: "като РА следва да се отмени и в частта, в която за м.11.2010г. на [фирма] е отказаното право на данъчен кредит по фактура № [ЕГН]/30.11.2010г. издадена от [фирма] в размер на 193 650, 80 лв.“

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: